

①

I
= Lletra-dedicatòria al Príncep Elector
max. Friedrich
= ~~Max Friedrich~~ de Colònia.

~~Molt il·lustre~~
Molt il·lustre,

La música he estat des de la edat
de quatre anys la primera de les meves ocu-
pacions juvenils. Familiaritzat tan-
d'hora amb la graniosa musa qui
feia resonar en mon ànima pures harmonies,
he devingut me enamorat d'ella, i, segons
~~sovint~~ ^{ca vistes, sovint,} em semblava, ella de mi. Ja he arribat
a la meua onzena anyada,
~~els meus onze anys,~~ i sovint la meua musa m'ha
murmurat: "Procura una vegada de ~~parlar~~ d'escriure
les harmonies de la Tera ànima!" Onze anys - pensava -
i com podràs tenir l'aire d'un autor? I ~~no~~
que ^{hi} pises en els mestres de l'art? ~~Vaig~~ Em sentia
intimidat. Però la meua musa ho volia - i
vaig obeir i ~~no~~ escriure.

Puc, ara, Molt il·lustre Príncep, aventurar-me
a posar als ~~seus~~ peus del vostre tron els fruits
primers de les meves obres juvenils juvenils?

[Publié par le Conseiller Bossler, ~~Spire~~. Spire.
N° 21.

Preu 1 flori 80 cr.

~~#38~~
(2 bis)

7

(3)

curiositat
relativa

(5)

* L'error del nostre i dels seus accessible en
aquest punt, devia partir probablement d'alguns contemporanis
d'un programa d'un petit concert a Colònia l'any
1778, en el qual Johann van Beethoven, tenor
de la Cort Electoral, i pare de Ludwig, ~~anunciaria~~
deia:

" Nota.

A Paris, dia 26 Martii, 1778, Beethoven, tenor
de la Cort Electoral de Colònia, ~~en la sala de l'Acadèmia~~
~~en el Sternengass~~ ~~en la sala de l'Acadèmia Hall~~
en el (tindrà l'honor de presentar els senyors: la
Seignette Averdonc, cantant, i el seu petit filllet
de 6 anys. La primera amb diverses aïres, el darrer
amb diversos concerts de viàms. ~~La segona amb una gran~~
~~poter dir que ambdós els ha estat permès de la~~
~~secentes davant de tota la Cort i la a completa~~
~~Satisfacció, etc.~~ " ~~veiem,~~ el pare

ha, doncs, un ~~concert~~ ~~el~~ pare
de Beethoven qui li es canteg'ava els
anys d'a la ~~seu~~ ~~el~~
veritadera *

afat.)

Lletra n.º 2

II

Bonn, 1787. (34)

(2) al Dr. ^{von} Schadem.

(6)

Noble amic,

M'és fàcil de suposar el que pensen
de mi, i no puc ^{negar} ~~demostrar~~ que tinc raons
~~per a~~ ben sòlides per a pensar-ne coses ~~per~~
desagradables; per tant, no vull excusar-me
- abans d'haver-vos ^{donat} ~~indicat~~ les ^{explicacions} ~~causes~~ que,
així ho espero, us faran acceptar les meves
excuses. Cal confessar-vos que després de la
meua partida d'Augsb~~urg~~, la meua
joia i amb ella la meua salut, han
començat a declinar; a mesura que
m'acostava a la vila natal, ~~rebu~~ anava
rebeut ~~del meu pare~~ lletres del meu
pare aconsellant-me de viatjar més
depressa que de costum, perquè la ~~meua~~
mare no es trobava en un estat de
salut gaire favorable; m'aprenava,

(4)
(7)

doncs, tant com ^{me'ra per mi} ~~potia~~, per be que jo mateix
em sentia indisposat; el desig de poder veure
encara una vegada la meua mare va llevar
tots els obstacles i m'ajudà a vèncer les
dificultats més grans. Vaig trobar, encara,
la meua mare, però en ~~un~~ l'estat de salut
~~del~~ més miserable; tenia una tisi i
morí, finalment, fa mes set setmanes,
després d'haver suportat forces dolors i
forces penes. Era per a mi una mare tant
bona, tant amable, la meua millor amiga!
Oh, qui era més feliç que jo, quan podia
encara pronunciar el dolç nom de mare,
i ^{ella el sentia.} ~~que se sentia~~; i a qui puc, ara, dir-ho?
A les mides imatges de la seva ~~semblan~~
figura que componia la meua imagina-
ció? Després del meu retorn, he fruit
encara ^{unes poques} ~~algunes~~ hores de satisfacció;
durant tot aquest temps he estat

atacat d'asma, i he de temer ~~una~~ ^{compliquen} tisi que (5)
no se'n ~~tena~~ ^{compliquen} una tisi; a això s'ajunta (8)
la malinconia que és per a mi un mal
gairebé tan gran com la meua malaltia.
Poseu-vos al meu lloc, i espero rebre el
perdo' pel meu llarg sílenci. Quant als
tres carols que heu tingut l'extrema
bondat de prestar-me a Augsburg, he
de pregar-vos que tinguen paciència indul-
gència me quant de temps encara; el meu
viatge m'ha costat car, no tinc aquí, ni puc
esperar-lo, el més petit ingrés; aquí,
a Bonn, la sort no m'és pas favorable.
Perdoneu-me de 'haver-vos entretingut
tant amb la meua xerrameca; tot això era
necessari per a excusar-me.

Us prego de no refusar-me per més temps
la vostra amistat afalagadora, perquè jo
no desitjo res més sinó mostrar-me un dia
digne de ^{vos.} ~~la~~ ~~vostra~~ ~~amistat~~.

Con toda consideració por el vstre amor (9)

i servidor, ~~afectado~~

L. V. Beethoven

Organista de la Cort.

11

(66's)

petite
curiositat

Aquesta és, realment, la primera lletre
de Beethoven ^{es} que ~~foricix~~ apareguí per primera
volta a la Vossische Zeitung, el 21 d'agost
de 1845, a l'època de la inauguració del Monu-
ment a Beethoven a Bonn.

El Conrreller von Schaden era advocat a
Augsburg. La seva dona, nada a Salzburg, era
una ~~fama~~ coneguda pianista i cantant.

(10)

a
al. 256
*

~~altat~~

Letra n.º 3

Bonn, vers 1791 (27)

(4)

= A Eleonora de Breuning.

~~Bonn, vers 1791.~~
17
18

Quina ^{joiosa} ~~bella~~ sorpresa per a mi ha estat

la bella corbata feta per les vostres mans!

Tau agradable com va ser-me el present
i, no obstant, desvetllat en mi, senti-
ments de malinconia. El seu efecte
fon el de recordar-me els temps passats,

i la vostra conducta generosa envers mi
va omplir-me de vergonya. Veritable-

ment, no em creia pas ^{encara} ser per a vos,
~~encara~~, digne de record. Oh! si haguessen
 pogut ser testimoni de les meves impressions

d' ~~la~~ altre ~~ref~~ sobre això, no trobarien gens
exagerat ^{si que} ~~que~~ us ~~trigués~~ ^{digués} (aqui, que el

vostre record mi ha fet plorar i mi ha
posat molt trist. Us prego, per poc ^{crèdit} (que

als vostres ulls mereixi, ^{de veure} ~~resen~~ una, amija

mera (deixen-me ~~una~~ anomenar-us sempre,
així), ^{que} he sofert molt i sofreixo encara
d'haver perdut la vostra amistat. Mai no us
oblidare' ni a vos ni a la vostra ~~am~~ mare
estimada. Heu estat tan bones per a mi que
~~la vostra~~ ^{aquesta} pèrdua no serà, ni podrà ser fàcilment
reparada; ~~Heu estat~~ sé el que he perdut;
el que' ~~he~~ ^{creu} per a mi, però: ~~ni~~ ^{la} ~~caldrà~~
Per a omplir aquest buit en caldrà
~~retornar a~~ ^{retornar a} (escenes que ^{a vos} us serien desagradables
de sentir i a mi de recordar.

Per a ~~retornar a~~ ^{reminiscen} rememorar-us un
xec el vostre bon record en prene la
llibertat de remetre-us aquí aquestes
variacions i el rondó amb violi. Tinc
molta feina, ^{alternament si no ho així} ~~si no ho així~~ (us hauria copiat
la sonata promesa de ~~la~~ tan temps ençà.
En el ^{meu} manuscrit no és gairebé altra
cosa que un ~~agut~~ esquema: ^{al mateix} ~~a~~ ^{el} ~~hàbil~~

(tan hàbil com és,) III

39

Paraguai, li hauria estat difícil de
copiar-la. El que us remeto és la
cúria de les meves obres de la qual
poden servir-vos; i, com, d'altra banda,
avui ara a Kerpen, he pensat que
aquestes ~~petits~~ cosets us ~~farien~~ ^{donarien} potser alguna
goia.

Aden, amiga meua. M'és impossible
de' augmentar-vos d'altra manera;
~~per~~ per bé que us sigui indiferent,
creien que us respecto, a vos i a la vostra
mare, encara tant com abans. Si ~~esta~~
~~en situació~~ ^{per} contribuir, a ~~qualcun~~
en allò que sigui, als vostres plaers,
us pego de no oblidar-me; és, encara,
~~el sol~~ l'únic mitjà que em resta
de donar-vos un testimoni del meu
reconeixement per l'auisat que
he gaudit.

Que feu un viatge ben feliç,

IV.

(40

i que ^{formen} ~~formen~~ a la nostra mare en
plena salut. Penseu, a vegades, en el
nostre amic qui us respecta sempre.

~~144~~
(14

Beethoven.

Les variacions i el rondó
amb violí que s'al. lu deixen
en aquesta lletia deuen ser
en sol major. La sonata en do
major i dues parts que s'esmenten
~~apareguen~~ apareguen després de la
sera mort.

Paraguin era contrabaix
a l'orquestra de l'Electoral de
Colònia, a Bonn. També vivia
morta.

Kerpen: l'oncle d'Elisavete,
Toham Philipp era canonge en
aquest noble on, d'altra banda,
estintejava la família Breuning.

Lletra n.º 4

A Eleonore von Breuning, Bonn.

Viena, 2 novembre 1793.

Honorable Eleonore, caríssima amiga,

Araat farà un any sencer que soc en
aquesta capital i fins ara no reben una
lletra meua, però veien que ~~certament~~ ^{sempre}
~~meu~~ heu estat present en els meus

pensaments. ~~Sovint, per cert que sovint,~~
~~he estat~~ ^{ben} es cert, ~~he estat~~ ^{he pensat} ~~he estat~~ ^{amb vos i la}

meua estimada família però ~~en~~ la
majoria de les vegades no he estat
amb la tranquil·litat d'esperit que
jo hauria desitjat. ~~Era per això era~~

perque ^{remordria} la malaurada baralla ~~tot~~ i
la meua conducta ^{de llavors} ~~antiga~~ em semblava
abominable. Però el penat no pot refer-se,
i ~~per~~ no puc ser qui ara no hauria fet
per a forçar de la meua vida el meu

~~primera con dicta~~ primer importantment
tan des honorant per a mi; tan ~~to~~ contrari 17
al meu caràcter. Moltes circumstàncies,
i cert, ens mantenen distants i és una dels
altres, i ^{com en pens} ~~en~~ sobre tot, les
insinuacions ^(de gent estranya) ~~que~~ de ~~to~~ inversions
que tenim ~~cada banda estaria~~ ~~to~~ ~~tenim~~
~~amb~~ ^{amb} altre gent, les que ens vivarem
de reconciliar-ns. Cada un de nosaltres
avia parlar ~~amb~~ ~~conscient~~ ~~conscient~~
de la veritat del que deia, i no era únic
la nostra indignació que ens enganyava a
ambdós. El nostre ~~to~~ i noble caràcter
és certament una garantia que tot
ha estat ~~per~~ ^{perdonat} ~~de~~ temps ha. Però
el veritable procediment consistia,
així ho diuen, a reconèixer les pròpies
faltes, i això és el que intento de fer.
I ara deixem caure ~~una~~ ~~sortida~~ ~~un~~ ~~vel~~
sobre tota aquesta història, i no ~~to~~ ~~tenim~~
d'ella sinó la llegenda que gran may
amics es barallen és millor no ser-ne

a intermediaris sinó d'anar a les me-
des aures a aures. 18

Aquí rebem us remeto una dedicatoria
dedicatoria adreçada a vos; i ~~si~~ ^{si} ~~no~~
m'hauria agradat que el treball fos més
important, més digne de vos. ^{Aquí hi} ~~hi~~ han ten-
imentat per a que publicués aquesta petita
obra, i he aprofitat ~~aposta~~ l'oportunitat, adre-
table Eleonore, per a ~~for~~ donar-vos
una prova de la meua alta estima, i de
la meua existència ~~per~~ vos, i ~~de~~ de la
recordança constant de la vostra família.
~~Aquí~~ acceptem aquesta bagatel·la, i
estem segura que us ve d'un amic qui té
per vos la més alta estima. ~~Si~~ ^{Si} ~~no~~
us donés ~~el~~ ~~tot~~ plaer, estaria ben
~~compagat~~ complagut el meu desig.

Deixen que sigui una petita ~~lassa~~
reminiscència del temps que ^{ving} ~~te~~ passat
tan freqüentment al costat vostre a casa
vostre; i, ~~finalment~~ ^{finalment} que, ~~potser~~ ^{potser} ~~que~~ ^{que} ~~en~~ ^{en} ~~la~~ ^{la} ~~meua~~ ^{meua} ~~vida~~ ^{vida} ~~passada~~ ^{passada}

nostra; potser això farà que em ~~servei~~
serveu en el vostre pensament fins el dia (19)
que torni, i la qual cosa no està res fàcil
ansar. Com ~~em servei~~ estarem contents,
llavors, benivolenda amiga. Llavors tro-
bareu que el vostre amic és una persona
més jiosa, per el qual el temps i la bona
sort han ~~estat~~ obrrat les ~~amigues~~
amigues del passat horrible. Li per
tentem veïssen ~~Barbara~~ Koch, diguen-li
que no està bé que no m'hagi reués
ni una sola línia. Perquè jo li he
escrit dues vegades. A Malchus li
he escrit tres vegades i reure resposta.
Diguen-li que si ella no escriu, aleshores
que ~~digui~~ faci per maneres que ho
~~for~~ escriu Malchus.

Com a conclusió de la meua
letre, afegeixo una demanda i
és que ~~estaria~~ seria molt feliç

serveu en el vostre pensament,

de pomeir, ^{altra volta} cara amiga, una emullar 20
feta per ~~per~~ les nostres mares, de pell de
llebre.

→ Perdonen ~~dià~~ del nostre amor aquesta
petició indiscreta; heix de la gran preferèn-
cia que tinc per qualsevulla cosa que vingi de
les nostres mares, i amb un secret us puc dir
que en això hi ha una lleugera vanitat,
~~és a dir~~, és de poder dir-me que posseixo
una cosa donada per ~~per~~ una de les
millors, més dignes dames de Bonn.
Encara tinc el primer que varen m'
tan amable de donar-me a Bonn,
però ara ja és passat de moda, tan que
només puc guardar-lo en el meu
guardarroba com un preciós present
vostre. Si em poguessen escriure
una lletra ~~to~~ amable, em farien
un gran plaer. Si per ventura les
meues lletres us plauen, us diré que
de bona gana us remetre unes
noves tan sovint com ~~pugué~~ podré.

Perquè tot és fentir-se el que vol (16/21)
ser un senyal de ~~comp~~ l'estima que
te per vos el nostre amic verdader

L. v. Beethoven.

~~16/21~~
16/21

~~unser
reife~~

Eleonore Brigitte von Breuning. (1772-
1841) fille gran des Conseller ~~au~~ ~~Mann~~
Emmanuel von Breuning à Bonn, son, puis
que Beethoven partit définitivement d'après la
dernière invitation vers ^{en 1792} Vienne, la son des seble de
pièces. En 1802 va caser. se avec d'après de inventeur
de Beethoven, Franz Gerhard Wegeler.

al
257
9

curiosa
petita

isla

Aquesta primera lletra que Beethoven adreça
a la seva amiga, faia per un any que ~~havia~~ hi era
el compositor a Viena. Aquesta lletra ens
deixa entreveure la gran baralla que hi
va haver entre ~~ella~~ la família
Brenning a Bonn. És un incident que,
un ~~o~~ després d'aquesta lletra, ~~està~~ ja
gairebé es vait. ~~les~~ les dotze per

Les raions que s'esmenten són ~~les~~ les
piano i violi, sobre el tema famós "Se vuol
ballare", del ~~trigono~~ ~~de~~ ~~la~~ Vozes de Fipau,
de Mozart. Per publicació, ~~anaven~~ ~~dedicades~~
a la lempreta von Brenning.

~~El nom de Koch~~
~~Beethoven~~ que apareix en el text corres-
pon a Barbara Koch, després Comtessa Belder-
busch, una de les més distingides dames d'aquella època
(1803)

~~Malchus~~ Malchus és el Baró Carl
August Malchus (1770-1840), Secretari privat de
l'Embaixada austríaca a Bonn.

X 1.5. Les varravins seran un xor difi-
cil, ~~to~~ d'executar especialment els reflets
del Coda. Però no us ~~expande~~ espereu.
ls arranjat de tal manera que unis ben de
tocar els reflets; ~~les altres~~ deixen les altres
notes, perquè també són ~~en~~ es troben en la
part de violi. Mai hauria escrit una cosa
semblant, però he observat que hi havia
alpi ~~aptes~~ ^{aptes} a Viena quasi totes a la
nit, improvisant, ~~aptes~~ ^{anotaven} ~~algunes~~ ^{algunes} ~~particulari-~~
tats ~~del grup~~ ^{de la meua} manera de com-
posar i en feien varada. Preveient, ~~de~~ ^{per}
tant, que aquestes coses passarien, he volgut
anticipar-los. Fucara ^{hi ha una altra;}
raó: ~~els mestres de viars d'aptes; molts~~
^{he volgut posar en un consens?}
d'ells són els meus enemics mortals, i
null d'aquesta manera venjar-me
d'ells, perquè com que estic segur que
les varravins els seran posades davant
els ulls apes i allà, apes i enpres
hi ~~paraven~~ ^{paran} molt mala cara.

El P. S. és, en algunes edicions, posat a continuació de la lletra precedent adreçada a la mateixa dama. Creiem més just que s'hi plasmat aquí.

Lletra nº. 5.

(7) ⁷²

Al Dr. Franz Wegeles, Viena.

(Entre 1794 - 1796.)

(24)

Mon estimat, mon boníssim Wegeles,

Quina pintura més desagradable de mi
a mateix que mi has ^{presentat.} ~~fet de mi de mi.~~

Ho reconeix; no soc mereixedor de la ~~me~~ teva
amistat. ^(és, sense) ~~És~~ tan noble, tan amablement ~~distint~~

sol·licit! i aquesta és la primera vegada que
no puc comparar-me a tu; he caigut molt avall, no
demota ~~me~~. Ah, quantes setmanes ~~no~~ he estat aprenent

el meu millor ~~el meu~~ amic, el més noble! ^{Tu} ~~els~~ veies

que he deixat de ser ho de cor, però gràcies a Deu,
no és així. ^{No ha} ~~no~~ estat intencionadament, ^{ha estat,} ~~seme~~

cap realització de part meua, que he obrat així; ^{sí} ~~no~~ ent

la culpa ^{la} meua imperdonable lleugeresa que ~~no~~ no m'ha

deixat veure la qüestió tal com era. Estic arago-
nyit, molt, per tu; per mi. A penes goso de demanar-
mar. ^{em} ~~no~~ ^{reforma} ~~rehabilita~~ la ^{teva} ~~meua~~ amistat.

Ah, Wegeles, ^{el} ~~sota~~ únic consol meu és que em coneixes

gairabé des de la meua infantesa, i - ^{im} ~~deixes~~

~~deixes a mi mateix~~ per mi'ls digni - sempre
he estat realment de bona meua, i la meua

conducta sempre s'ha esportat ~~a~~ ^a ser honorable
i ~~honestat~~ justa; com podria haver-ne apreciat
si no hagués estat així! És que jo he pogut, doncs,
~~haver canviat~~ ^{canviar} en tant poc temps i tan de sobte, d'una
manera tan terrible, tan gran en contra meu? Impossibile
si que ~~aguts~~ ^{els} sentiments del pre és gran i ho
puguin sotadament extingir-se. ~~Mon~~ ^{Mon} Wepler, d'un
estimat el millor, aventura! ~~to~~ ^{de} torna desguada
als braços del ~~meu~~ ^{teu} B. Pausa ~~en~~ ^{en} les bones qualitats
que abans li trobareu. T'asseguro que el ~~meu~~ ^{teu}
per ~~tempte~~ ^{de} l'amistat sagrada que creixes en
el ~~meu~~ ^{teu} acte, romandran ^{en pen} ~~ver~~ sempre; ~~estats~~ ^{en}
cap esdeviniment fortuit, cap tempesta, cap canvi
de ~~profunditat~~ ^{profunditat} com mune es ~~seu~~ ^{foraments} - ferm - etern -
de la nostra existència! ~~Però~~ ^{Però} ~~la nostra existència~~ ^{la nostra existència}
amb però, accepció, per ~~reservada~~ ^{reservada} la nostra amistat
apellide! Oh. Wepler, no abans refugis aquesta
mà de misericòrdia; poseu la ~~meu~~ ^{teu} mà en la
meua. Oh, deu!, ~~deixen~~ ^{deixen} ~~la meua~~ ^{la meua} ~~provi~~ ^{provi}
~~vers~~ ^{vers} ~~la meua~~ ^{la meua} ~~provi~~ ^{provi} ~~la meua~~ ^{la meua} ~~provi~~ ^{provi}
l'amor perdut i ~~la meua~~ ^{la meua} ~~provi~~ ^{provi} ~~la meua~~ ^{la meua} ~~provi~~ ^{provi}
intericció; ~~donc~~ ^{donc} ~~la meua~~ ^{la meua} ~~provi~~ ^{provi} ~~la meua~~ ^{la meua} ~~provi~~ ^{provi}
devot

Deet Haven.

feato de rebre la ~~meua~~ ^{teua} lletra, en retornar a casa.

missiva
petita

El Dr. Franz Gerhard Wegeler
(1765-1848) era metge ^{a Coblença} professor de medicina
al' Universitat de Bonn. Maria és tot
amor de joventut de Beethoven i de la
família Breuning de la qual entrà a formar
part en 1802, per casament amb Leonore.

Wegeler no dona sinó un fragment d'aquesta
lletre, però mostra que després de les ^{ruptures} ~~ruptures~~
més apassionades, els mers de verda' no van de
Beethoven enen fora de tota proporció amb el manen-
ment començat.

Aquesta lletre ha ~~tingut una~~ ^{tingut una} gran
importància pel als biògrafs del mestre perquè
després de la suposició de Thayer segons la qual
no fou sinó després de la va primera estada a Viena
que ^{el mestre} fou la unió de Wegeler i de la família
Breuning.

Lletra n.º 6

(27)

al seu germà Nikolaus Johann ~~von~~ Beethoven.

Praga, 19 febrer 1796.

Estimat germà,

Ara ~~per qui sapigues on soc~~
~~que pots saber sobre el meu~~
~~quissor~~ i que faig, ~~te~~ de l'escrivir't ~~aquí~~
una lletra. Abans de tot, estic bé,
molt bé. El meu art ~~sempre~~ ^{en} conque-
rix amics i estima. Què més necessiti
muc desitjar! Fins i tot aquestes darreres
temps he ^{guanyat} ~~fet~~ un bon grapat de
diners. ~~Est~~ Romandré aquí per
unes quantes setmanes, i després
aniré a Dresden, Leipzig i Berlin;
almenys ~~te~~ trigaré 5-6 setmanes a
tornar. Desitjo que la terra estada
a Viena est plaurà força, ~~es~~ força.
— res amb compte, només, amb
la tribu de dones dolentes. ~~Has~~

Ta has anat a veure el cosí Elss(?) ? (28)
M'has de escriure una lletra dient-
me si tens temps i indicant. F. Rich-
nowski tornarà anat a Viena; ja s'en
ha anat d'aquí. En cas que necessi-
tis diners pots recórrer a ell franca-
ment, perquè en deu alguna cosa.
Quant a la resta, spero que derivindrás
sempre més pròsper, i que jo podré
ajudar. ~~Et~~ sempre a que ho tiges.
Adieu, estimat germà, i a vegades
penso
en el teu ~~sentiment~~ sincer i bon germà
L. Beethoven.

Saluda al germà Gaspar. (això està guatat
amb un ganivet i després ratllat amb tinta)
La meua adreça és L'unicorn d'or
a Kleinseite.

Lletra n.º 7.

(29)

A Christine Gerhardt.

Viena, 1798(?)

Benvolguda Senyora Gerhardt,

Li us diré que els versos que us heu
~~tracats~~ us hi han deixat perplexes,
~~us~~ us hauré de dir una mentida.
És una sensació ~~particular~~ especial el
~~ser~~ veure's sentir-se lloat i ser encara
conscient de la pròpia feblesa, com jo
en soc. ~~tan~~ Considero sempre aquestes
oportunitats, com ~~tantas~~ exortacions a que
~~acostume~~ us acostis sempre més i més
a l'ideal ~~intangible~~ inassolible que
l'art i la naturalesa ens posa al da-
vant. Aqueixos versos són realment
bells, però tenen ~~precisament~~ una
falta, que, per cert, és common de
trobar-la en els poemes: que allò
que desitgem veure i sentir, ho és el
que veiem veure i sentir, encara que

higui molt per desvota de llur ideal. (30)

Ta poden comprendre que estaria molt
content de fer la coneixença d'una volta
o de ~~una~~ la poetessa, i ara us transmeto
les meves gràcies per l'amabilitat
que heu ~~demonstrat~~ tingut pel
meu admirador
Beethoven.

A Mademoiselle,
Mademoiselle de Gerhards.

Christine Gerhardt (Gerardi, es una
Beethoven) ^{pertanyia a una família que} anà de Toscana a Viena.
Cap a 1798. Christine es casà amb
el ~~mar~~ Dr. Joseph von Frank i llur
casa esdevingué un centre de la societat
a Viena tan per l'art com per la
cultura del ~~la societat~~ del matrimoni.
Frank. Ella ^{era} anomenada "la més gran
cantant de Viena".

(8)

Lletra n.º 8

(28)

Karl
a ~~Carlos~~ Amenda,

(32)

Viena, ^{1^{da}} juny de 1800Estimat, boníssim Amenda, cordialment
volgut amic!

Es amb profunda emoció, amb mescla
de pena i goig joia i de pena, que he rebut
i llegit la teua última lletra. A què vens
comparar la teua fidelitat, la teua
adhesió ~~per~~ ^{per} mi? Que n'és de bell que
sempre hages estat tan bo per a mi; si,
sé que de tots els homes tu ets el més fidel.
No ets un amic vienes; no, tu ets un d'aquells
que produeix el meu país natal. Quantes vegades
desitjaria ^{que} fossis amb mi, perquè el teu Beethoven
és ~~no~~ el més meravellat ^{del món} (i amb l'alta amb
la natura i el creador. He blasfemat ~~de~~
d'aquest darrer perquè abandona les seves
creatures a ~~la~~ una sort tan petita que

els brots més ~~essentials~~ ^{essentials} son aixafats i destruïts. (33)
 Pensa ~~mai~~ ^{preuats} que la millor part de mi, el meu
 sentit ~~de~~ d'oïda, ha esdevingut molt feble.
 Ja quan tu eras amb mi, en sentia imptones,
 pero no vaig dir-te res. Ara ha empostorat, i
 hem de veure si pot ~~curar-se~~ ^{guarir-se}. La
 primera causa d'això és l'estat dels meus ~~intestins~~
 intestins. ~~Per~~ D'aquest, ~~em~~ trobo poca millor,
 però tinc por que la meua oïda no ~~millori~~. Li
 passa ^{igual}; les malalties d'aquesta mena són les
 més difícils de guarir. Quina vida més amarga
 estic vivint; he de defugir tot el que sento agraït
 que m'estimo, i estar-ne ~~amagat~~ ^{duint} entre aquests coses
 tan miserables i egoïstes com "xx", etc. Puc
 dir que entre ells, Lichnowski ha estat el millor.
 Des de l'any passat que ~~he~~ ha posat a la meua
 disposició 600 florins, els quals, junts amb la
 bona venda de les meues obres, em permeten de viure
 sense angúnies. Tot el que escric, ho ~~puc~~ ^{podria} vendre
 immediatament ~~en~~ ^{cinc} vegades, i ben pagat. He
 emporat ~~una bona quantitat~~ ^{força} i una que
 li que has ^{enc} ~~comandat~~ ^{comandat} pians a "xx", et remetrei

pel mentalant, la meua força, hauria d'haver donat. He de reïvor a l'amarga verguença
bra dispost, és cert, a superar tot això, però com
pot ser possible? Si, Amenda, si ~~des de / de~~ d'agui
a sis mesos ~~en~~, la meua malaltia esdevé incurra-
ble, llavors ~~no~~ hauré de reïvor a la
tua ajuda. Pots deixar-ho tot i ~~venir cap a~~ ^{venir a}
mi. Viatjaré (la meua malaltia ~~no~~ es reflecteix
per encara en la ~~meua~~ ^{meua} ~~exerccis~~ i en la composició,
on es fa sentir és en la ^{conversa}); tu seràs el
meu company. Estic convenent que no em
faltaria la bona sort. Amb mi he de tenir de
mesurar la meua força? ~~des~~ que tu partires he escrit
més de totes meues cartes ~~on~~ i dres
sagrades.

Si, no refiris; ajuda el teu amor a super-
tar els vells vells, la meua malaltia. He perfeccionat
molt molt també la meua ^{exerccis} al piano. És
que fins i tot aquesta natiu per a tu un acentatge;
després tu restaràs sempre amb mi. He escrit en el
seu ~~lugar~~ temps totes les teues lletres, i pot be
que unis i hagi' respost mes grates, sempre he
estat en el meu pensament, ⁱ el meu cor, sempre,
ha gaudit per tu tendrement. Et demano per
favor que servis ~~per a tu~~ com un gran veïn el